

OCZEKAWACZ (3) *sb m*

o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w oczekawać); pierwsze a pochylone, drugie jasne.

sg V oczekawaczu (2). ◇ pl N oczekawacze (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto zwleka z podjęciem działania (3) : RejZwierc 259 cf oczekawacz czego.

oczekawacz czego (2): Albo także ci oczekawacze czółow co powiadają iż lepiej poczekać ażby sie wszyscy zgodzili. Toć nigdy nie będzie nędzny oczekawaczu / á wżák słýżysz iáiny dekret Páńki/ iż to pogorszenie zázwdy muśi być aż do skończenia światá RejZwierc 259, 258v.

Synonimy cf OCZEKACZ.

*Cf **OCZEKACZ***

DD